

HÓA RA LẦN CUỐI EM BUỒN NGHỈ CHƠI

Ta về cuối năm nhà đóng cửa
Sáu tháng dưỡng nhu cả một đời
Sáu tháng lụng tròng con mắt đợi
Hoàng hôn đời xuống bạc như vôi

Ta về thăm thăm niềm thương nhớ
Con ơi ngồi xuống vẽ gì đây
Vườn cũ vàng hoa, giàn bông giấy
Tạ ơn chút nắng buổi mưa đây

Ta về đốt lửa đêm trừ tịch
Hỏi lại lòng nhau cuộc mộng tan
Hỏi lại lòng nhau khi tịch mịch
Có đợi gì em bước chân chàng

Ta về đứng quạnh bên hiên nhớ
Gió lạnh từ đâu thổi lạnh đây!
Sáu tháng con nhìn cha bỏ ngõ
Miệng lười đời khốn nạn cuộc say

Ta về tóc đã lơ thơ bạc
Cúi tạ đời cho những nhát dao
Mười năm sống dở, em khờ khạo
Đẩy một lần xa giọt máu trào

Ta về con nhỏ thôi đừng khóc
Cuối năm còn sót chút thời gian
Con lại gần đây cha vuốt tóc
Mai sau mẹ hỏi có muện màng

Ta về chòm xóm nơi đây nhớ
Hài kịch vui vầy mới trải qua
Chén rượu em mời người đã lỡ
Cũng đành đẩy tiếp cuộc phong ba

Ta về hỏi lại lòng hiu hắt
Hỏi lại lòng ta dưới mái hiên
Tàn tận cuối năm trong ánh mắt
Tận tuyệt nửa đời nghiêng, bước nghiêng

Ta về ói máu lời nhân thế
Chơi với nhìn nhau giữa cuộc chơi
Tạ ơn người chị lời đã mở
Còn nữa kiếp sau vẫn nhớ đời

Ta về, ta hỏi sao về lại
Ngọn gió từ đâu thổi lạnh đây
Nếu có gặp nhau em đừng ngại
Không chào, cứ thả tình mây bay

Ta về lạ quá tâm thương tích
Sót giữa bàn tay ít kẻ chờ
Đốt lửa cuối năm đêm trừ tịch
Sao trải hết lòng ta vào thơ ./.